

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.5642/2/2013

SENTINȚA CIVILĂ NR.3463
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 08.XI.2013
CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: BÎCU VASILE
GREFIER: CONSTANTIN DOINA

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de **reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, în contradictoriu cu **pârâtul Păcuraru Ioan**, având ca obiect *constatarea calității de colaborator al Securității*.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității prin consilier juridic pârâtul Păcuraru Ioan reprezentat de avocat
.....

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Pârâtul prin apărător, având în vedere faptul că la termenul anterior a fost lipsă de procedură și că pârâtul nu a primit toate comunicările de la dosar, în acest sens o consecință a unei eventuale colaborări, ceea ce se solicită în prezentul dosar, ar viza încălcarea unor drepturi a persoanelor menționate. În acest sens solicită audierea uneia dintre aceste persoane și anume și anume care poate spune dacă i-au fost încălcate anumite drepturi.

La solicitarea instanței, apărătorul reclamantului indică domiciliul martorului, din Cluj-Napoca, str. județ Cluj. Solicită de asemenea audierea celorlalte două persoane pe care se consideră că pârâtul ar fi întocmit notele informative însă nu este în măsură să precizeze adresele.

Având cuvântul, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității prin consilier juridic, pe proba cu martori solicitată de pârât arată că se opune având în vedere că pârâtul nedepunând întâmpinare este decăzut din dreptul de a propune probe. Referitor la lipsa de procedură invocată, la un singur termen a fost lipsă de procedură însă din dosar rezultă că pârâtului i-au fost comunicate acțiunea și înscrisurile atașate.

Apărătorul pârâtului arată că a fost angajat cu două zile înaintea termenului de judecată și că nu are certitudinea că acele acte au ajuns la pârât. Pe de altă parte, pârâtul este o persoană în vârstă și fără cunoștințe juridice.

Curtea, după deliberare, respinge proba cu martori solicitată de pârât constatând că pârâtul a fost decăzut din dreptul de a propune probe ca urmare a nedepunerii unei întâmpinări în termen.

Pârâtul prin apărător depune înscrisuri reprezentând un caiet de sarcini (în original) cu atribuțiile pe care le avea de îndeplinit pârâtul.

Reclamantul prin consilier juridic arată că nu mai are alte probe de solicitat.

Pe proba cu înscrisuri solicitată de pârât solicită să fie respinsă din aceleași considerente, respectiv pentru că a fost decăzut din drepturi.

Referitor la susținerile apărătorului pârâtului că a fost angajat cu două zile înaintea termenului de judecată, în cazul în care instanța va aprecia, nu se opune acordării unui termen scurt pentru a lua cunoștință de actele dosarului.

Pârâtul prin apărător arată că nu solicită termen.

Curtea încuviințează pârâtului proba cu înscrisurile depuse și nemaifiind alte cereri de formulat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii și constatarea existenței calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât, constându-se îndeplinite cele două condiții prevăzute de art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată și modificată prin Legea nr. 293/2008, având în vedere că informațiile furnizate se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, și că aceste informații au vizat îngrădirea dreptului la viață privată prevăzut de art.17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, dreptul la libera circulație prevăzut la art.12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice precum și dreptul la libertatea religioasă prevăzut de art.30 din Constituția României coroborat cu art.18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Pârâtul Păcurar Ioan prin apărător solicită respingerea acțiunii. Chiar instituția care a formulat acțiunea nu susține foarte temeinic această cerere, unde se menționează că există indicii la dosar dar nu sunt probe, pârâtul a fost o persoană de sprijin a postului de poliție din cadrul comunității și a fost recrutat de postul de miliție. Pârâtul a fost o persoană de sprijin și conform caietului de sarcini depus la dosar a interacționat cu sute de persoane și sprijinea acele persoane din comunitate. La dosar nu există nicio dovadă din care să rezulte că a fost recrutat de fosta Securitate, nici vreun angajament scris, nicio dovadă că ar fi primit recompensă, nu i-a fost făcut niciunfel de instructaj pentru aceste activități specifice de către un ofițer al fostei Securități și nu există vreo notă informativă.

Solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Curtea, în temeiul art.394 NCPC declară închise dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

CURTEA

Prin cererea înregistrată la 13.08.2013, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe paratul PĂCURAR Ioan, solicitans să se constate calitatea acestuia de colaborator al Securității.

În motivare, reclamantul a aratat ca prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010 adresată Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, se solicită verificarea domnului paratului, în calitate de deținător al titlului de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989. Ținând cont de prevederile art. 3 lit. z din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/915 din 09.04.2013 și din înscrisurile atașate acțiunii, paratul a fost recrutat la data de 25.10.1971 de către Postul de Miliție Sânpaul, sub numele conspirativ <MIȘU> pentru depistarea unor persoane cu afaceri ilicite și furturi din avutul obștesc. Chiar anterior recrutării oficiale, pârâtul figura în calitate de persoană de sprijin a postului de miliție, ajutându-i cu informații de profil. La data de 12.11.1981 a fost înregistrat ca informator și în evidența organelor de securitate, anume la Serviciul 1/A din cadrul Inspectoratului Județean Cluj. Dosarul nr. R 187227 al cărui titular este paratul nu are document de abandonare, cel mai recent document din cuprinsul acestuia fiind o notă de analiză din 28.12.1988.

Activitatea paratului îndeplinește condițiile prevăzute de art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008. Norma citată descrie, sub aceeași denumire generică, 3 posibilități de relație cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Deci, reținerea calității de colaborator este legată de furnizarea unor informații de natura celor impuse de legiuitor. Aceasta și pentru că definiția colaboratorului nu condiționează în nici un fel cadrul în care să se desfășoare activitatea de transmitere de informații și, unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă în concluzie, furnizarea de informații în lipsa unui angajament oficial nu are relevanță în reținerea acestei calități. De asemenea, interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist. O

interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale. Apreciem că ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. De asemenea, având în vedere că legea cere numai „vizarea” încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Apreciaza că îndeplinesc condițiile expuse anterior, notele informative olografe, identificate în dosarele persoanelor ce au făcut obiectul delațiunilor, prin care pârâtul semnalează intenția numitului M.V. de a încerca din nou o trecere a frontierei, deși suferise o pedeapsă privativă de libertate tocmai pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei.

Față de conținutul notelor indicate anterior arată că intenția unei persoane de a-și stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumite batjocoritor „fugit”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate. Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate - cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speță) sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii. Supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte (cum vom arăta mai jos), dar era încălcat sistematic de statul comunist.

Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat (drept prevăzut de art. 12 punctul 2 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

O altă categorie de informații ce satisfac, cele două condiții legale, sunt cele care se referă la numitul R.C., membru activ al „sectei Interzise Martorii lui Iehova”, care face „adunări” la domiciliul său sau al altor sectanți din satul Sumurduc și le procură acestora material religios. Ca urmare a acestui tip de informații, ofițerul l-a instruit pe pârât să stabilească „unde și când se mai depiasează, ce discută la adunări, dacă deține la el materiale

religioase și de unde le are". Legat de acest aspect subliniem că din perspectiva Securității, a conducătorilor comuniști și a potențailor regimului ateu comunist, urmărirea persoanelor care frecventau serviciile divine publice ale unui alt cult, nu era motivată de caracterul extremist al acestei manifestări de conștiință, ci de faptul că aceste persoane, prin dovedirea acestei fidelități, erau apriori potențiali oponenți ai regimului comunist.

În concluzie, prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită.

Și cea de-a doua condiție este asigurată, pe de o parte, pentru că nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea și obținerea de noi informații despre urmăriți, fără acordul acestuia (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință. Pe de altă parte, delațiunile pârâtului nu doar au vizat ci au îngrădit efectiv drepturile persoanelor respective. Astfel, ca urmare a informărilor despre numitul M.V. care nu renunțase la intenția de trecere a frontierei., aceasta „a fost luat în supraveghere amănunțită”, fiind făcută chiar propunere de avertizare a acestuia. De asemenea, semnalările despre persoana care desfășura activitate clandestină iehovistă au generat din partea securității măsuri similare.

În concluzie, informațiile furnizate de parat au îngrădit dreptul la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, dreptul la libera circulație prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, precum și dreptul la libertatea religioasă prevăzut de art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 18 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept: art. 3 lit. z, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 și art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

Curtea a incuviintat reclamantului proba cu inscriburi.

Examinand cererea de chemare în judecată, Curtea observa ca pentru a se constata calitatea de colaborator al Securității, potrivit art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

1. Curtea apreciaza ca aceasta condiție este îndeplinită.

Dovada sunt, în acest sens, informațiile furnizate de parat prin notele informative olografe, identificate în dosarele persoanelor ce au făcut obiectul delațiunilor:

- prin care pârâtul semnalează intenția numitului M.V. de a încerca din nou o trecere a frontierei, deși suferise o pedeapsă privativă de libertate tocmai pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei.

- numitul R.C., membru activ al „sectei Interzise Martorii lui Iehova”, care face „adunări” la domiciliul său sau al altor sectanți din satul Sumurduc și le procură acestora material religios.

Ca urmare a acestui tip de informații, ofițerul l-a instruit pe pârât să stabilească „unde și când se mai deplasează, ce discută la adunări, dacă deține la el materiale religioase și de unde le are”.

Aceste informații se refera la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Intenția unei persoane de a-și stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului comunist. Aceste persoane nu mai beneficiau de pasaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. Evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii. Supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte (cum vom arăta mai jos), dar era încălcat sistematic de statul comunist.

Gesturile acestor persoane erau atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat (drept prevăzut de art. 12 punctul 2 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

Pe de alta parte, din perspectiva regimului comunist, urmărirea persoanelor care frecventau serviciile divine publice ale unui alt cult, nu era motivată de caracterul extremist al acestei manifestări de conștiință, ci de faptul că aceste persoane, prin dovedirea acestei fidelități, erau potențiali oponenți ai regimului comunist.

Curtea apreciaza ca furnizarea de informații în lipsa unui angajament oficial nu are relevanță în reținerea acestei calități.

2. Curtea apreciaza ca aceasta condiție este indeplinită deoarece informațiile furnizate de parat au îngrădit dreptul la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, dreptul la libera circulație prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, precum și dreptul la libertatea religioasă prevăzut de art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 18 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Legea cere numai vizarea încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă. De aceea, cât timp informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Din aceste motive, în baza art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Curtea va admite cererea și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea formulată de **reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu **pârâtul Păcuraru Ioan**, cu domiciliul în comuna Sînpaul, sat Berindu județul Cluj.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 08.XI.2013.

**PREȘEDINTE
BÎCU VASILE**

**GREFIER
CONSTANTIN DOINA**

Red./tehn. jud. V.B./4 ex./18.11.2013

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECTIA I

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. 5642/2/2013
se legalizează de noi.

definitiv prin
dec. nr. 2767/1
16.09.2015 ds. 5642/2/2013
Sentit la x